

अनुयोगिन् लि० अनुयुक्ते अनु+युज-घिनुण् । प्रश्नकारके ।
अनुयोज्य लि० अनुयुज्यते नियुज्यते “अनु+युज-शक्यार्थे
आवश्यकार्थे वा गत्यत् । प्रश्नाहे अवश्यनियोज्ये, त्वया कथ-
मितं कतमित्याद्येपेथ कतप्रश्ने, आज्ञाकारके, दासादौ च
“वासवानुयोज्यो दुष्कृतः प्रणमति” शङ्क० ।

अनुरक्त लि० अनु+रन्ज क्त । अनुरागयुक्ते, अनुगतः रक्तं
रागम् अत्या०स० । प्राप्तरक्तवर्णे ।

अनुरक्ति स्त्री अनु+रन्ज-क्तिन् । अनुरागे ।

अनुरञ्जक लि० अनुरञ्जयति अनुरक्तं करोति अनु+रन्ज-
णिच्-ण्वल् । अनुरागयुक्तकारके ।

अनुरञ्जन न० अनु+रन्ज-णिच्-भावे ल्युट् । अनुरागयुक्त
करणे “विशेषासहुरञ्जनेन जनयन्मानन्दमिति” रामा० ।
कर्त्तरि ल्यु । अनुरञ्जके लि० ।

अनुरञ्जित लि० अनु+रन्ज-णिच्-कर्मणि क्त । यस्य अनु-
रागः कृतः तस्मिन्, अनुरक्तीकृते जने ।

अनुरागन अनु+रण-ल्युट् । षष्ठादिशब्दज प्रतिध्वन्यात्मके
शब्दसन्ताने व्यञ्जनरूपशब्दशक्तिभेदे, ध्वनिभेदे च ।

अनुरत लि० अनु+रम-कर्त्तरि क्त । अनुरक्ते, अभिरते च ।

अनुरति स्त्री अनु+रम-भावे क्तिन् । अनुरागे ।

अनुरस लि० अनुगतो रसम् । माधुर्यादिरसानुगते “भूमिजं
युग्मं नातिवातलं भूमितश्चासानुरसं” इति “मधुरानुरसं
रुचं लक्षणानुरसं लघु । नाय्यास्तु मधुरं सन्त्यं कषयानुरसं
हिममिति” च सुश्रुतम् ।

अनुरहस लि० अनुगतं रहः अत्या०स० अचक्षमा० ।
निर्जानदेशानुगते ।

अनुराग पु० अनु+रन्ज+घञ् । अत्यन्तप्रोतौ, स्नेहे च ।
अनुरूपो रागः प्रा०स० । अनुरूपरागे । “अनुरागवन्तमपि
लोचनयोरिति” भाषः “प्रणादस्तु शब्दः स्थादनुरागज”
इत्यमरः । “प्रियानुरागस्य मनःसहृदतेरिति” रघुः ।
अनुगतो रः गं गतिस० । प्राप्नोति हित्यवर्णे लि० ।

अनुरागिन् लि० अनु+रन्ज-घिनुण् कृत्वम् । अनुराग-
युक्ते स्त्रियां ङोप् । “वेश्याञ्चाननुरागिणीमिति” सा०द० ।

अनुरात्र अव्य० रात्रौ विभ० अव्ययी० अचक्षमा० । रात्रा-
वित्यर्थे, प्रतिरात्रे च । “तस्मात् स्त्रानुरात्रं पत्याविच्छते”
इति श्रुतिः । अनुगतो रात्रिम् । रात्रानुगते लि० ।

अनुराधा स्त्री० अनुगता राधा विशाखा अत्या०स० ।
सप्तविंशतिधाविभक्तस्य राधिकाश्रयस्य सप्तदशभागात्मके नक्ष-
त्रभेदे “रेवत्युत्तररोहिण्योऽङ्गशिरोमूलानुराधामधेति”

ज्योति० । “राधे विशाखे सुहवानुराधाज्येष्ठास्तु नक्षत्रेभ्यः”
श्रुतिः । “शिखिगुणरसेन्द्रियानलशशिविषयगुणतुपञ्चमसु-
पक्षाः । विषयैकचन्द्रभूतार्थवाग्निरुद्राश्विबुधदहनाः । भूत-
शतपञ्चवसवो द्वाविंशचेति तारकामानम् । क्रमशोऽश्विन्या-
दीनां कालस्ताराप्रमाणेन । नक्षत्रजसंज्ञाहे फलमब्दैला-
रकाभितैः सदसत् । दिवसैर्ज्वरस्य नाशो व्याधेरन्यस्य वा
वाच्यः” इति वृ० उक्तेस्तस्याः चतुस्तारात्मकत्वम् । अश्विन्य-
मदहनकमलजशशिशूलभृद्दितिजीवफाणपितरः । योन्य-
यमदिनकृत्त्वदुपवनशक्राग्निमित्ताश्च । शक्रो निर्वर्तितस्तोत्रं
विश्वे देवा हरिर्वसुर्वरुणः । अजपादोऽर्हर्षुभृगुः पूषा
चेतोश्चरा भानाम्” इति वृहत्संहितोक्तेस्तस्या मितदेव-
ताकत्वम् । तस्य च योगतारा “ज्येष्ठाश्रवणमैत्राणां वार्हे-
स्पत्यस्य मध्यमा” इति वृहत्संहि० उक्तेर्मध्यमा तारा ।
तत्र भवः अणो लुक् “लुक्तद्वितलुकीति” पा० स्त्रीप्रत्ययस्य
लुक् । अनुराधस्तज्जाते लि० । नक्षत्रेण युक्तः काल
इत्यणस्तु लुप् “लुपि युक्तवद्वृत्तिवचनमिति” पा० अनु-
राधा अनुराधानक्षत्रयुक्तकावे ततः सप्तम्यर्थे तृतीयेति
भेदः । वृ० दीर्घः । अनुराधाप्यत्र ।

अनुरुद्ध-लि अनु+रुध-कर्मणि क्त । अपेक्षिते ।

अनुरुध् लि० अनु+रुध-क्लिप् । अनुरोद्धरि अपेक्षके । कर्मणि
क्लिपि वेदे उपसर्गदीर्घः । अनुरुद्धे । “आक्षितपूर्वास्त्रपरा
अनुरुद्ध ऋ० ३, ५५, ५, “अनुरुद्ध अनुरुद्धमिति” भा० ।

अनुरूप अव्य० रूपस्य सादृश्ये योग्यत्वे वा अव्ययी० ।
रूपस्य सादृश्ये, योग्यतायाच्च । अर्थ आद्यच्च । तद्वति
लि० । “अथातुरुपाभिनिवेशतोषियेति” कुमा० ।
“सत्त्वातुरुपा सर्वस्य अद्वा भवति भारत” गीता ।
द्वादशाहसाध्ये यागे वहिष्यमानगतानां त्रयाणां तृचानां
मध्ये मध्यमे तृचे । “स्तोत्रियानुरूपौ तृचौ भवतः वृष-
णवन्तस्तृचा भवन्ति तत्र उत्तमः पर्यास” इति ता० ब्रा० ।
प्राक्तानां वहिष्यमानगतानां त्रयाणां तृचानां स्तोत्रियः,
अनुरूपः, पर्यासश्चेति त्रीणि नामानीति भा० ।

अनुरोध पु० अनु+रुध-घञ् । अनुसरणे, आराध्यादेरिष्ट-
सम्पादनेच्छायाच्च । “मित्रस्यानुरोधेन द्विविधं स्तुतमास-
नमिति” “नानुरोधोऽस्त्यनध्यावे” इति च मनुः ।

अनुरोधिन् लि० अनु+रुध-णिनि । अपेक्षके । स्त्रियां ङोप् ।
“पतिव्रतानां समयानुरोधिर्नमिति” रामा० । [भाषणे ।

अनुलाप पु० अनुर्वीक्षायां वारंवारं लप्यते लप-घञ् । सुहृ-
अनुलिप्त लि० अनु+लिप्-क्त । गन्धादिना कृतानुलेपे